

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 32 [777] | Субота, 7 серпня 1982 року | Ціна 2 коп.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА: НАШ ВНЕСОК

ДІЄВА ДОПОМОГА

Колектив трудівників Лебединського УВП з великим піднесенням сприйняв рішення травневого Пленуму ЦК КНРС, що затвердив Продовольчу програму. Цей документ знайшов гарячий відгук серед нечуючих. Робітники підприємства, не знижуючи темпів виробництва, зобов'язалися надати дієву допомогу підшефному колгоспу «Вперед». Вже нині на рахунок колективу Лебединського УВП якісна прополка 20 гектарів цукро-

вих буряків і 4 гектарів помідорів і моркви.

Найкраще працювали на сільгоспроботах обліковець В. Парфіло, шліфувальниця П. Папета, верстатниці П. Науменко та І. Біленко, обробниці Н. Шульга та Н. Марченко. Слюсар Л. Рудик допомагає колгоспним будівельникам на спорудженні нової школи.

На загальних зборах, що проходили під гаслом «Продовольча програма — справа всенародна!», колектив Лебединського УВП схва-

лив рішення травневого Пленуму ЦК КНРС, положення й висновки доповіді товариша Л. І. Брежнєва і зобов'язався до 1983 року збудувати для потреб підприємства теплицю по вирощуванню ранніх овочів, а також створити підсобне господарство — кролеферму.

Так трудівники підприємства, що борються за присудження звання «Колектив комуністичної праці», визначили свій внесок у реалізацію Продовольчої програми.

Д. ПЕРЕВОЗНИК.
Сумська область.

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ ТРУДАРИ

Силами цього колективу проводиться ретельний догляд за посівами та збирання сільськогосподарських культур. Цього року, наприклад, трудівники підприємства зобов'язалися виростити і здати державі понад 40 тонн овочів.

Щодня на радгоспних полях можна побачити членів УТОГ. Нині уже відпрацьовано понад 600 людиноднів.

Крім того, трудівники міста дбають також і про заготовку кормів для сільськогосподарських тварин. Необхідно було заготовити

три тонни сіна та 6 тонн зеленої маси. З цим завданням нечуючі трудівники впоралися успішно. Бригада в складі шести чоловік значно перевищила свої зобов'язання. На тваринницькій фермі надійшло понад 4 тонни доброякісного сіна та блцзько 7 тонн зеленої маси.

Особливо старанно працювали на кормозаготівлі технолог А. С. Кайль, конструктор В. Р. Мільшин, слюсар-електрик В. М. Герасимов та інші.

В. ГАЙДУК.

КОМБАЙНИ В ЗАГІНЦІ

Міжрайвідділ УТОГ Ясиніватського району, що на Донеччині, провів серед нечуючих трудівників ланів і ферм обговорення матеріалів травневого Пленуму ЦК КНРС і Продовольчої програми. Відбулася ділова, предметна розмова про те, що необхідно зробити кожному членові Товариства для успішного розв'язання завдань, поставлених партією.

На зборах виступили тваринники, механізатори, хлібороби. В їх виступах прозвучало шире прагнення ударною працею відповісти на турботу партії про дальше зростання добробуту народу.

Слюсар місцевого відділення «Сільгосптехніки», член нашого Товариства Олександр Клименко ударно працював на ремонті зби-

ральної техніки. Полагоджені ним степові кораблі в радгоспі «Спартак» працюють безвідмовно.

В успіхах колективу радгоспу на збиранні колоскових вагомий внесок по праву належить Олександр Клименку, людині, яка забезпечила безперебійну роботу комбайнів на жнивних.

Л. ГОРЧАКОВА,
перекладач
Ясиніватського
міжрайвідділу УТОГ.
Донецька область.

МЕЛІОРАТОРИ СКАЖУТЬ СПАСИБІ

Слова вдячності адресуються колективу Ворошиловградського заводу імені Якубовського. Тут сумлінно виконують відповідальні замовлення на поставку труб для подачі води на поля.

Недільного дня збудували і транспортники цього підприємства працювали за графіком звичайного дня — відправляли продукцію в Ташкентську й Горьковську області.

Зв'язки заводського колективу з меліораторами країни встановилися давно — ще в кінці 60-х років, коли на підприємстві з'явився перша установка по виробництву труб для зрошування полів. Але особли-

во тісними стали зв'язки в останні роки, коли завод значно наростив потужності по випуску продукції для трудівників села. Цим зайнявся окремий підрозділ заводу. Нині він вважається одним з основних і найкращих на підприємстві, про що свідчать його успіхи у соціалістичному змаганні.

— Немає такої республіки, куди б не йшли сьогодні наші вироби, — не без гордості каже начальник 4-го

цеху М. П. Солошенко. — Головні споживачі їх — Вірменія, Азербайджан, Узбекистан, Туркменія. Не менше труб відправляємо у Білорусію, Прибалтику, Молдавію. Минулої п'ятирічки, наприклад, їх вироблено понад 213 тисяч тонн — 19 мільйонів 790 тисяч погонних метрів. Цифра солидна, але потреба в нашій продукції ще більша. Про це свідчить пошта.

Микола Павлович розповідає про пошук колективу, який приніс меліораторам полегшення в роботі, допоміг зекономити дефіцитні матеріали і час, розширити

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

Успішно справляється зі своїми соціалістичними зобов'язаннями на честь 60-річчя утворення СРСР намотувальниця Запорізького УВП С. С. Сичова. Нині на її робочому календарі вже 1983 рік.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

До ювілею Країн Рад — трирічних завдання! Таке зобов'язання взяла швачка-мотористка Сімферопольської швейно-галантерейної фабрики В. С. Нестеренко. Слова передової робітниці не розходяться з ділом.

Фото О. ШУСТА.

У президії ЦП УТОГ

і Республіканському комітеті профспілки

ПРИЗЕРИ ЗМАГАННЯ

Готуючи гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР, підприємства і об'єднання Українського товариства глухих успішно справилися з виконанням виробничого плану і соціалістичних зобов'язань другого кварталу та першого півріччя 1982 року.

За другий квартал понад завдання випущено продукції на 1 мільйон 528 тисяч карбованців і реалізовано виробів на 1 мільйон 740 тисяч карбованців. Одержано додаткового прибутку 1 мільйон 11 тисяч карбованців. Значно перевищено завдання з обсягу реалізації готових виробів і за перше півріччя.

Розглянувши підсумки соціалістичного змагання за другий квартал 1982 року, президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств постановили:

перше місце з врученням перехідного Червоного прапора Центрального правління УТОГ та Республіканського комітету профспілки, свідоцтва і першої грошової премії присудити колективу Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт»;

друге місце, свідоцтво та другу грошову премію присудити колективу Житомирського УВП;

третє місце, свідоцтво та третю грошову премію присудити колективу Чернівецького УВП.

Відмічено добру роботу по виконанню соціалістичних зобов'язань другого кварталу і першого півріччя 1982 року колективів Артемівського і Ужгородського УВП-2. Звернуто увагу директора, голови місцевого профспілки і голови бюро первинної організації УТОГ Вінницького УВП на зростання кількості прогулів, в порівнянні з 1981 роком, внаслідок чого підприємство вибуло із змагання при успішному виконанні соціалістичних зобов'язань по інших основних показниках.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки закликали робітників, інженерно-технічних працівників і службовців Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

ТУРБОТИ СВОЇ І «ЧУЖІ»

Ленінград. Поеднати інтереси всіх виробничих підрозділів, які беруть участь у виготовленні кар'єрних екскаваторів в об'єднанні «Іжорський завод», допоміжний показник нормативно-цістої продукції. Запровадженні у кожному цеху, він виключив поділ на «вигідні» і «невигідні» роботи. Це допомогло підвищити ритмічність поставки всіх деталей на складання. З початку року колектив фірми успішно виконує план поставок по всій машинобудівній номенклатурі.

площі залишається цукрові буряки, посіяні навесні разом з кукурудзою.

ПЕЧІ ДЛЯ ТРУБ

Харцизьк (Донецька область). Продовжити строк служби магістральних газопроводів високого тиску — призначення комплексу антикорозійного покриття труб, споруджуваного на Харцизькому трубному заводі. Тут завершено захисне внутрішнє облицювання тунельних печей. Комплекс розрахований на випуск 760 тисяч тонн продукції на рік.

МІСЦЕ ЦЕХУ — В САДУ

Ніспорени (Молдавська РСР). Поруч з найбільшим у республіці міжгосподарським сливовим садом почався монтаж устаткування нового цеху Ніспоренського консервного заводу. Восени, коли дозріє урожай, стане до ладу і цех, який споруджується в селі Чукулени. Це дасть можливість переробляти фрукти практично тут же на місці, виключати втрати плодів при перевезенні.

(ТАРС—РАТАУ).

ДО 60-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР

ХЛІБ З ПОЛЯ ДРУЖБИ

Тугий пшеничний сніп скріпив трудовий союз землеробів двох братніх республік. Зведений збиральний загін механізаторів Новоозовського району Донецької і Неклиновського Ростовської областей приступив до косовиці хлібів на 200-гектарному полі дружби.

Восени минулого року, за установленою традицією, російські і українські хлібороби вперше і засіяли цей масив. Нині він обдаровує землеробів щедрим урожаєм. Вже в перші години спільних жнив комбайнові екіпажі, очолювані ново-

зовцем М. О. Скіяренком і його колегою з Дону О. П. Казанцевим, добились 50-центнерного намоту зерна з гектара. Такий рубіж визначено у спільних соціалістичних зобов'язаннях сільських трудівників споріднених районів, узятих на честь 60-річчя утворення СРСР.

У ході збирання поле дружби — стане своєрідним полігоном, де пройде перевірку все нове, передове, що народжено у практиці майстрів жнив донецьких і ростовських господарств.

кор. РАТАУ.

М. МАХІНЧУК.

Велику виховну роботу серед трудівників Запорізького УВП проводить заступник директора підприємства з виховної роботи Віктор Миколайович Дюков (на фото — в центрі). Під час обідньої перерви його можна часто бачити в оточенні членів УТОГ. Він розповідає їм про події в житті нашої країни та за рубежом.

Фото П. МІНЬКА.

ЗА ЄДИНИМ БРИГАДНИМ НАРЯДОМ РЕЗУЛЬТАТИ ОЧЕВИДНІ

Цього року на Бродівському УВП впроваджено бригадну форму організації і стимулювання праці. Нині її застосовують уже вісім бригад, до складу яких входять 134 робітники. Це становить 65 процентів від загальної кількості членів трудового колективу.

Практика показує: після переходу від звичайних форм праці до бригадного методу повніше використовується робочий час, менше трапляється недоробок у плануванні і нормуванні.

Цілеспрямованіше ведеться виховна робота у таких колективах, для зміцнення трудової дисципліни, раціонального використання кожної хвилини, боротьба з прогульниками, бракоробами тощо. Зросла і роль наставників: вони більше при-

діляють уваги молоді, допомагають їй швидше оволодіти по кількох робочих операцій та опанувати суміжними професіями.

Ненавчати не багато часу минуло, а результати очевидні — тільки за перше півріччя нинішнього року продуктивність праці від впровадження єдиного бригадного наряду зросла на 0,6 процента. Втрати робочого часу і непродуктивні затрати робочого часу скоротилися в середньому у кожного робітника на 6 хвилин. Економічний ефект від впровадження нової форми організації праці за шість місяців становить 1394 карбованці.

Цьому досягненню сприяла підготовча робота, що була проведена на підпри-

ємстві. Зокрема, створено комісію по керівництву організаційно-підготовчою роботою, складено трудові паспорти бригад, журнал реєстрації трудових досягнень та порушень у бригаді, для керівництва колективами створено ради бригад.

Впровадження бригадної форми організації і стимулювання праці дало високу економічну ефективність, створило зацікавленість робітників у кінцевих результатах їх спільної діяльності.

Трудовий колектив Бродівського УВП працює під девізом «Робочий час — робота!».

В. ПЕЛИХ,
інженер-нормувальник
Бродівського УВП.
Львівська область.

ГОТУВАТИСЬ ДО РОБОТИ ВЗИМКУ

РЕМОНТ В РОЗПАЛІ

І хоча до зими, здавалося б, ще далеко, колектив трудівників Полтавського УВП-2 добре розуміє: зволікати у підготовці до роботи в осінньо-зимовий період не можна. На підприємстві реалізуються заходи, спрямовані на те, щоб забезпечити стабільну, ритмічну діяльність колективу. Створення у цій важливій справі немає. Робітники всіх цехів і дільниць, інженерно-технічні працівники і службовці згідно з затвердженим планом вже розпочали працювати у цьому напрямку. Створено спеціальну комісію, що контролює хід виконання намечених заходів. Призначено відповідальних за реалізацію певного обсягу робіт.

Адміністрація Полтавського УВП-2 спільно з партійною, комсомольською та профспілковою організаціями обговорили питання підготовки до зими, виявили так звані вузькі місця. Успішно ведеться ремонт даху, профілактика та ремонт опалювальної, водопровідної та каналізаційної сис-

тем, налагоджується чітка робота електропідстанції.

Ближчим часом планується провести профілактику вентиляційної системи, буде впорядковано складське господарство. Намічено відремонтувати і відповідним чином обладнати санітарно-побутові приміщення.

Не забуває адміністрація підприємства й про особисті потреби трудівників у паливі в осінньо-зимовий період. Для цього вже завезено 70 тонн вугілля, в разі потреби буде надано додаткову допомогу.

Завершується спорудження матеріального складу і обладнання його опалювальною системою. Це забезпечить належне збереження матеріальних цінностей. Закінчено впорядкування складу металу.

Проведено профілактику вентиляційної системи малярного відділення, завершується реконструкція гальванічної дільниці. Тривають роботи в котельній, завершується ремонт насосів.

У робітничому гуртожитку перевірено справність

каналізаційної системи, виявлені недоліки усунуто. Підготовлено до роботи в умовах осені і зими автобус і дві вантажні машини.

Словом, колектив нашого підприємства послідовно і наполегливо здійснює всі заплановані заходи. Ми впевнені, що в намечені строки — до 1 жовтня нинішнього року — будемо готові до зими, що забезпечить безперебійну і ритмічну роботу підприємства у цей період.

М. ВИРІШЕВ,
інженер з техніки безпеки
Полтавського УВП-2.

РЕЗЕРВИЩЕ

На Полтавському УВП-1 у другому кварталі нинішнього року, згідно з розробленими заходами по раціональному витрачання енергоресурсів, колектив заощадив 2 тисячі кіловат-годин електроенергії. Цього показника трудівники домоглися завдяки дотриманню режиму освітлення і правильному навантаженню потужності електродвигунів. Значна заслуга в цьому електрика П. Кизименка, котрий постійно веде облік і

контроль витрачання енергії.

Але, як показує практика, резерви ще є. Показник економії може бути значно більший. Для цього треба ще свідоміше ставитись до справи, а саме — прагнути заощаджувати у великому і малому.

І ми докладаємо всіх зусиль, щоб домогтись у третьому кварталі більш значної економії енергоресурсів.

М. ГИРИЧ,
головний механік
Полтавського УВП-1.

ПРОФСПІЛКОВЕ ЖИТТЯ: ОРГАНІЗАЦІЯ ЗМАГАННЯ

НАРОДЖЕНО ІНІЦІАТИВОЮ

Підтримавши почин передових колективів Москви і Вінницького УВП, трудівники Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» на честь 60-річчя утворення СРСР взяли на себе підвищені соціалістичні зобов'язання, а потім на заводській комісії захистили їх.

Колектив об'єднання впевнено працює в другому році одинадцятиріччя. За сім місяців план з обсягу реалізації готової продукції виконано на 101,1 процента. Також виконано всі договірні зобов'язання.

Нині трудівники нашого об'єднання зміцнюють свої трудові звершення. Успішному виконанню планів і зобов'язань сприяють патріотичні почини «Кожній робочій годині — найвищу віддачу», «Жодного відстаючого поруч».

Профспілковий комітет здійснює керівництво соціалістичним змаганням, спираючись на цехові профспілкові організації, на активістів.

Періодично на засіданнях профспілкового комітету, оперативних нарадах розглядаються питання, що вважаються виконувати взяті соціалістичні зобов'язання.

Надійним інструментом, що сприяє ефективності трудового суперництва, є організація бригадної форми праці за єдиним нарядом із застосуванням коефіцієнта трудової участі. Така форма широко застосову-

ється у заготівельному, складальному, сурдоприладів та ливарному цехах. Тут до 85 процентів робітників працює у бригадах.

Колективи оптико-механічного і тарно-друкарського цехів зобов'язались на честь 60-річчя утворення СРСР організувати чотири бригади з оплатою праці за єдиним нарядом із застосуванням коефіцієнта трудової участі. Нині в об'єднанні вже організовано 34 бригади. На «Контакті» розроблено положення про виробничу бригаду, про раду бригади і раду бригадирів. Ці документи надають велику допомогу профспілковим активістам в роботі по сприянню організації бригад. Всього за перспективним планом на кінець п'ятиріччя в об'єднанні буде 51 бригада.

Найкращих результатів у змаганні домоглися колективи заготівельного, складального, сурдоприладів, тарно-друкарського цехів.

Так, колектив цеху сурдоприладів став переможцем в чотирьох вахтах: на честь Білоруської, Молдавської, Естонської і Латвійської РСР.

Вміла організація соціалістичного змагання дає можливість цеху працювати ритмічно, з місяця у місяць випускати якісну продукцію. Керівники цеху і цехком профспілки докладають зусиль, щоб створити всі умови для творчої і плідної роботи всіх дільниць і бригад.

Добрим показником у праці домоглися бригади складання ШСВ-20 з цеху № 3 (бригадир М. А. Гаркавенко), бригада складання реле РПУ-2 з цеху № 3 (бригадир А. І. Скоробогатко), бригада радіомонтажу з цеху № 4 (бригадир Е. В. Сливинська), бригада зачистки пластмасових деталей і складання сидінь з цеху № 11 (бригадир В. І. Костюк), бригада штамповки з цеху № 1 (бригадир П. І. Загоруйко).

У соціалістичних зобов'язаннях багато уваги приділяється економії сировини, матеріалів і паливно-енергетичних ресурсів. Так, наприклад, з честю виконують зобов'язання трудівники цеху № 11. За п'ять місяців нинішнього року зекономлено 620 кілограмів пластичного мас, 12 тисяч 500 кіловат-годин електроенергії. Заготівельний та оптико-механічний цехи заощадили 6350 кілограмів чорних і кольорових металів, хімікатів на суму 420 карбованців.

Готуючи гідну зустріч 60-річчю утворення СРСР, профспілковий комітет провів певну роботу, але ще багато необхідно зробити, щоб з успіхом зустріти знаменну дату в житті нашої великої Батьківщини.

Л. СЕЛЕЗНЕНКО,
заступник голови
профкому Київського
дослідно-виробничого
об'єднання «Контакт».

Для учениці Людмили Андреевої Віра Федосіївна Каплунова — справжній авторитет. Досвідчена наставниця трудиться крейдувальницею не перший рік. Виробничі завдання передової робітниці виконує на 140—150 процентів. За досягнуті успіхи їй присвоєно звання ударниці комуністичної праці.

Віра Федосіївна впевнена: мине час — і Люда досконало опанує свою професію, крокуватиме в одній шерензі з передовиками.

На знімку (зліва направо: Л. І. Андреева і В. Ф. Каплунова).

Фото П. МІДЕЛЯ.

ВЕРШИНИ ГЕРОЇЗМУ

ДО 40-РІЧЧЯ БИТВИ ЗА КАВКАЗ

Противник зосередив на рубежі нижнього Дону 25 дивізій, з них 9 танкових і моторизованих. Ворог перешував війська Південного фронту за чисельністю піхоти в 1,5 раза, артилерії і мінометів — 2,1 раза, танків — у 9,3 раза, авіації — майже у 8 разів.

Маючи таку перевагу, а також розраховуючи на неміцність радянського тилу в такому багатонаціональному районі, як Кавказ, гітлерівці сподівались оточити і знищити радянські війська між Доном і Кубанню, обійти Головні Кавказький хребет з заходу і сходу з метою захоплення всього Закавказзя, частинною сил подолати перевали в напрямі Тбілісі. Наступні події показали, що ці розрахунки, як і вся політика нацистських верховодів, були авантюристичними в самій своїй основі.

Битва за Кавказ почалася 25 липня 1942 року, коли німецько-фашистські війська перейшли в наступ на сальському, ставропольському і краснодарському напрямках. Головний удар прийняли на себе частини і з'єднання Південного, а також Північно-Кавказького фронтів, які 28 липня були об'єднані в один Північно-Кавказький під командуванням маршала С. М. Будьонного.

Поступаючись перед ворогом у чисельності особового складу і кількості бойової техніки, наші війська чинили противникові впертий опір. Під керівництвом партійних організацій населення міст, станиць і аулів Північного Кавказу брало активну участь у будівництві оборонних рубежів, подавало всіляку допомогу Червоній Армії.

Хоч до середини серпня

противникові вдалося захопити Ставрополь, Краснодар, Армавір, Майкоп, його плани оточення і розгрому радянських військ були зірвані. Але становище залишалося надзвичайно складним. За вказівкою ЦК ВКП(б) було вжито термінових заходів для посилення оборони Кавказу. З 9 вересня 1942 року в республіках Закавказзя запроваджувалися воєнний стан. Значно збільшувалася тут випускаемая військової продукції, що дало змогу повністю задовольнити потреби фронту в мінометах, автоматах, мінах, гранатах, патронах, різному спорядженні та обмундированні. У війська надходило поповнення з центральних районів країни, проходило формування нових національних дивізій в Грузії, Азербайджані, Вірменії.

Прорвавшись до Чорноморського узбережжя, гі-

Людина праці постійно перебуває в полі зору керівників Полтавського УВП-2. Нещодавно на підприємстві відкрито новий буфет, приміщення якого відзначається своїм красивим оформленням. В обідню перерву тут можна купити різноманітні гарячі страви та напої, молочні та кондитерські вироби, соки.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ГУРТОЖИТОК — Твій ДІМ

У ТІСНОМУ ЗВ'ЯЗКУ З АКТИВОМ

Гуртожиток Харківського УВП-2 став рідною домівкою для молоді. В ньому створено всі необхідні культурно-побутові умови для мешканців. Щорічно тут проводиться ремонт житлових кімнат і місць загального користування, приміщення укомплектовано сучасними меблями, в належній кількості закуплено холодильники і телевізори, функціонує бібліотека із значним фондом політичної, художньої та економічної літератури, працює буфет.

Добре знають свою справу вихователі гуртожитку: вони успішно розв'язують складне завдання — створити у колективі здоровий мікроклімат, розвивати у своїх підопічних почуття колективізму, людяності, виховувати високі моральні якості, підвищувати культурний рівень, політичну свідомість. В цьому велику роль відіграють тісні зв'язки з активом обласного Будинку культури УТОГ, систематичні виступи перед молоддю директора УВП-2

Л. В. Ясмана, заступника директора з виховної роботи А. П. Парца, головного інженера Г. Я. Жушмана та інших.

Мешканці гуртожитку з великою вдячністю згадують читачку конференцію за книгою Л. І. Брежнєва «Спогади», яку організувала бібліотекар Будинку культури Т. Каплун разом з вихователем Л. Штейнбах.

Надовго залишиться в пам'яті літературний вечір, присвячений 60-річчю утворення СРСР, в якому взяли участь артисти театру імені О. С. Пушкіна.

Добре був організований вечір вшанування передовиків виробництва Є. Помазан та О. Сіяно, що його провів художній керівник Будинку культури УТОГ Т. Скрипник та працівник культзакладу Л. Милушева. Вони ж організували диспут на тему: «Як ти розумієш прекрасне в людині?», на якому виступили науковці держуніверситету.

Частині гості у гуртожитку ветеран УТОГ, член то-

вариства «Знання» А. Росинський. Його виступи перед глухими на теми з міжнародного життя завжди збирають велику аудиторію, оскільки лектор бездоганно володіє мимікою і жестом.

Недалеко від гуртожитку, на гребній базі «Динамо», діє оздоровчо-спортивний табір підприємства. У вихідні дні бажаючі з робітничого помешкання охоче виїжджають на лоно природи з тим, щоб активно відпочити, набратися сил перед новим робочим тижнем.

Привабливим, по-домашньому затишним — таким бачать свій колективний дім усі його мешканці. І ми сподіваємося, що адміністрація підприємства, актив обласного Будинку культури УТОГ і надалі вестимуть пошук нових форм політико-виховної, культурно-масової і фізкультурної роботи в колективі гуртожитку.

А. МАРКУС,
вихователь гуртожитку.
м. Харків.

ВИСТАВКА У КЛУБІ

Велика культмасова робота проводиться серед нечуучих у клубі Голопристанського міжрайвідділу. Нещодавно тут відкрито виставку робіт «Умілі руки», на якій експонуються вироби з шиття, в'язання, випалювання по дереву та ін.

У культзакладі довгий час працює гурток «Госпо-

дарка», незмінний керівник якого Л. І. Морикіна. У цьому гуртку можна поділитися досвідом з шиття та в'язання, дізнатися про приготування смачної страви, як зварити на зиму смачне варення чи ароматний компот, як почистити килим і багато інших питань.

Клуб часто організовує

культпоходи, виїзди на лоно природи, недавно члени Товариства разом з родинами у вихідні дні відпочивали на березі моря.

З кожним новим заходом нечуучі беруть дедалі активнішу участь у їх проведенні. Серед них, зокрема, А. А. Мартинов, Г. К. Грамотнюк і багато інших.

О. ВОЛОШИНЮК,
м. Гола Пристань,
Херсонська область.

лерівці 10 вересня вторглися у Новоросійську і захопили частину міста. Однак радянські війська зуміли вдержати південно-східну околицю міста, що давало їм змогу прострілювати зайняту ворогом частину Новоросійська і всю бухту.

Місто-герой Новоросійськ стало одним з вирішальних за значенням плацдармів боротьби за Кавказ, «Битва за Новоросійськ», — говорив Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв, — увійшла в історію минулої війни як один з прикладів незламної волі радянських людей до перемоги, ратної доблесті і безстрашності, їх безмежної відданості ленінській партії, соціалістичній Вітчизні.

Вийшовши до Новоросійська і Таманський півострів, противник не міг прорватися у район Туапсе. Тут просування ворога зупинили частини 18-ї і 56-ї армій. Особливо відзначилися воїни 395-ї і 32-ї гвардійських стрілецьких дивізій, які протягом десяти діб відбивали по 5—6 запеклих атак ворога щодня. Величезну роль

в обороні Новоросійська і успішному закінченні Туапсинської оборонної операції відіграв Чорноморський флот.

Одночасно з битвами на Чорноморському узбережжі запеклі бої вели війська Закавказького фронту біля центральних перевалів Головного Кавказького хребта, на підступах до Орджонікідзе. Після п'ятимісячних оборонних дій Червона Армія в листопаді остаточно спинила наступ ворога в північних передгір'ях Головного Кавказького хребта. У цих боях гітлерівці втратили більш як 100 тисяч солдатів і офіцерів.

Оборонні операції на Північному Кавказі відіграли важливу роль у літній кампанії 1942 року. Битва за Кавказ проходила одночасно з історичною битвою під Сталінградом. Розгром фашистських військ на берегах Волги прискорив перемогу на Кавказі. У свою чергу своїми бойовими діями його воїни сковували значні сили ворога.

З січня 1943 року почався наступальний період бит-

ви за Кавказ. У ході повального наступу радянські війська визволили Ставрополь, Армавір, Краснодар. Про запеклий характер боїв за очищення цієї частини радянської землі від фашистських окупантів свідчить така цифра: тільки весною 1943 року в повітряних битвах на Кубані було знищено 1200 ворожих літаків.

Новий великий наступ Червоної Армії влітку і восени 1943 року закінчився ліквідацією таманського угруповання противника. Здійснюючи Новоросійсько-Таманську наступальну операцію, радянські війська 10 вересня прорвали сильні оборонні споруди ворога, так звану «Голубу лінію». 16 вересня визволили Новоросійськ. У боях за нього немеркнучою славою вкрили себе герої легендарної Малої землі. Про чудовий подвиг малоземельців, їх незламну стійкість і героїзм, безмежну відданість Батьківщині яскраво розповідає книга Л. І. Брежнєва «Мала земля».

На 9 жовтня 1943 року війська Північно-Кавказького фронту у взаємодії з

ЛЮДИ НАШОГО ТОВАРИСТВА

КОЛИ ПРАЦЯ—ЗАДОВОЛЕННЯ

Як би не складались життєві обставини у Івана Пилиповича, він ніколи не забував своє золоте правило — перш за все громадські інтереси, а потім — особисті.

Це правило народилося ще в роки, коли він юнаком переступив поріг столітньої майстерні радгоспу «1 Травня» Артемівського району. Його трудова біографія розпочалась з 15 років, коли його ровесники ще набували знань у світlich шкільних класах, мріяли про майбутні професії, а Іван вперто оволодівав секретами теслярської майстерності.

Пізніше він ночами не досипав, просиджуючи над книгами, прагнувши сам у всьому розібратися.

Головною ж школою І. П. Чудновець вважає трудову, яка відкрила перед ним

життєвий простір, і з якої вийшов він з мозолями на руках. У ній і пізнав він своє золоте правило, дотримуючись якого, домігся успіхів у праці.

У О. М. Горького є чудовий вислів: «Коли праця — задоволення, життя — чудове!». Для І. П. Чудновець праця справді — велике задоволення. Ось уже близько трьох десятиріч він приносить радість людям. Нині Іван Пилипович працює теслею у радгосп-комбінаті «Вуглегірський» Артемівського району. У будівельному цеху він заслужив повагу серед товаришів.

Чуйний і уважний до людей, що його оточують. У дні свята його дім сповнений веселим гамором. Тут збирається вся родина Чудновець. Діти у нього дорослі і відвідують батьків з сім'ями. У будівельному цеху,

де працює І. П. Чудновець, відчувається порядок. Радує око робоче місце Івана Пилиповича.

За успіхи, досягнуті у виконанні взятих соцзобов'язань у десятих п'ятирічці, І. П. Чудновець нагороджений знаком переможця соцзмагання. Його неодноразово відзначали почесними грамотами і цінними подарунками. Фото Івана Пилиповича занесене на Дошку пошани комбінату. Взявши на себе підвищені соціалістичні зобов'язання гідно зустріти 60-річчя утворення СРСР і 50-річчя УТОГ, Іван Пилипович змінні завдання виконує на 120—130 процентів при відмінній якості. Законом стало для нього — економити у великому і малому.

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

СЕРЕД МЕХАНІКІВ—ПЕРШИЙ

На Вінницький державний підшипниковий завод № 18 Микола Римарчук прийшов десять років тому після закінчення Кременчуцького професійно-технічного училища. Підприємство на той час було ще молоде, молоді були і його робітники. Швидко прижився юнак у новому колективі. Треба сказати, що в ПТУ навчались лише основами спеціальності, а токарями, слюсарями хлопці стають значно пізніше, коли потрапляють в робітничий колектив. Тут все здається не таким, як в училищі. Молодому робітникові важливо не розгубитися, не втратити віру в себе.

Миколі пощастило, і пощастило по-справжньому. У великому цеху, куди він потрапив, зустріли його привітно. Люди помітили його потяг до механізмів, його вмілі руки. Глухому хлопцеві допомогли освоїтися, вчили всьому, що вміли самі. Нічого, що не чує. Самі навчилися його мові...

Потрапив молодий виробничник до інструментального цеху, в службу механіків-

ремонтників. Завод випускає підшипники, ті самі, без яких, кажуть, наш вік з місця не зрушив би — так вони потрібні будь-якій машині. Інструментальний цех, звісно, підшипників не випускає, його призначення — забезпечувати завод інструментом, деталями для ремонту верстатів, словом, оснащенням для інших цехів. А служба механіка забезпечує безперебійну роботу власне інструментального цеху.

Слюсар-ремонтник М. Римарчук обслуговує чотири сотні різних верстатів: токарних, фрезерувальних, шліфувальних... Вийде котрийсь з ладу — треба знайти причину, усунути неполадки, привести верстат в дію. Мені хотілось побачити Миколу на його робочому місці, але майстер Дмитро Каленикович Бевз посміхнувся.

— Робоче місце Миколи, — весь цех, великий квадрат площі, верстати, які гудуть тут, де пахне мастилом та емульсією, розігрітим металом... Все це підкоряється молодому, світлочучому хлопцеві.

Трапилася неполадка — Римарчук на місці виявляє несправність, дістає інструменти і береться «лікувати» верстат. Буває, що потрібно тільки настроїти. І нечуучий хлопець немов розуміє машину — швидко дізнається, в чому річ. А інколи й складнішою виявиться ро-

бота. Це коли вийде з ладу якась деталь... Критерій праці ремонтника — швидкість і надійність. На Римарчука скарж немає. Він пальцями навчився прослуховувати роботу верстата...

Д. К. Бевз з повагою розповідає про Миколу. В березні цього року служба механіків-ремонтників виборила в соціалістичному змаганні перше місце, а М. Римарчук — перше серед механіків.

— Наш кращий ремонтник, — говорить Бевз, — Робота для нього радість...

Нещодавно М. Римарчуку присвоїли високий, п'ятий розряд, і майстер сказав, що складання, ремонт нових, дуже точних верстатів, довіряють Миколі.

— Звідкіля це все в нього? — запитує голову міськвідділу УТОГ Н. А. Гордукову.

— Микола ще з дитячих років любить різні механізми, все у нього виходить. Недавно сам зробив мопед, придумав і виготовив антену для телевізора — ні в кого такої немає. І душею робітник добрий...

Мене зацікавили великі і важкі диски біля одного із верстатів. Запитую: — «Що це?» Спершу я подумав, що це — заготовки, основа для підшипника. А Микола повів мене в інші цехи, показав, як виготовляють підшипники. У отвір сталевий громадини поведе прут, крутяться колеса, і саме в той момент, коли на боці громадини поштовхом повертається замічений мною диск, випадає новий підшипник — щось на зразок грецького горіха, в шкаралупці, гарячий, покритий емульсією.

Це був цех напівфабрикатів, напівочистки, як мені пояснили. А потім ми були в інших цехах. В останньому, в пластмасових коробках виблискували під світлом ламп відшліфовані, вимиті і висушені, розібрані за калібром, готові до складання кульки. Дивлюся на них і думаю: техніка стоїть на них, підшипниках. А завод стоїть на людях, закоханих у свою справу та, як Микола Римарчук та його товариші.

М. НИРОВ,
м. Вінниця.

ЗАПРОШУЄ МИРГОРОД

Найдокладніша географічна карта неспроможна вмістити всі назви населених пунктів, які значаться в реєстраційних листах санаторіїв Миргорода. Тисячі людей приїждять сюди на лікування з усіх кінців країни, і місто-курорт прагне якнайкраще прийняти їх.

Цього року на мальовничому острові, який омивається річкою Хорол, відкрився шостий у місті санаторій. Під одним дахом тут зосереджено все необхідне: зручні житлові приміщення, лікувальні кабінети із сучасним обладнанням, водогрій, зелікарня, їдальня, кінотеатр тощо. Неподаляк будівельники завершують опоряджування роботи ще в одному великому санаторному комплексі. З його введенням всеосяжна реабілітація зможе щороку прийняти 70 тисяч чоловік.

Не забуто тут і так званих «неорганізованих» хворих. Спеціальний централізований відділ, створений на курорті, допомагає приїждженим влаштуватися з житлом, пройти медичне обстеження і необхідний курс лікування.

Централізація — основний принцип, за яким нині розвивається Миргородський курорт. Недавно тут стала до ладу велика за-

гальнокурортна водогрійка. Неподаляк споруджується плавальний комплекс. Просторі басейни, сауни, зали лікувальної фізкультури, спеціальні масажні, душові дадуть змогу щодня приймати тут на водолікування більш як три тисячі пацієнтів. Централізація торкнулася лабораторій, кабінетів функціональної діагностики та інших служб.

Створено також єдину для всього курорту службу харчування. Велике підприємство господарство, яке поставляє свіжі овочі, молоко, рибу та інші продукти, велика фабрика напівфабрикатів забезпечують санаторії всім необхідним для дієтичного харчування. А спорудження кількох великих їдалень дало можливість в одну зміну посадити за столи всіх, хто лікується.

Управління єдиним лікувальним комплексом, який постійно розвивається, людям у білих халатах допомагає електроніка. ЕОМ обробляє медичні карти і меню-розкладки для їдалень. З її допомогою невдовзі контролюватиметься робота лікувально-діагностичних кабінетів.

В. МУЗИЧЕНКО.
Полтавська область.

СИМПАТИЧНІ ОБНОВИ

50 нових розробок за півроку — такий підсумок творчої діяльності спеціалістів Республіканського будинку моделей шкіргалантерейної промисловості. Це жіночі сумки сучасних форм з м'яких штучних матеріалів, ремінці з велюру, сум-

ки за народними мотивами із натуральної шкіри. Сьогодні на порядку денному — спортивні сумки для молоді. Вони виготовляються з шовку, який поставляють харків'яни, прикрашаються тасьмою, вистрочками. У торговельну мережу надходять близько десяти їх варіантів.

Падають холодні роси

Серпень — останній місяць літа. Вдень тепло посилюється і до полудня навіть у затінку душно. Тільки ночі стали прохолодними. Не встигло сонце сховатися за обрій, як на трави падають роси. До ночі у високості стоїть синь бірюзи і крізь неї просвічуються золотими яблукми далекі і близькі зорі.

У такі світлі і холодні ночі, навіть Чумацький шлях і той, здається, спустився, став ближчим до землі. Від крупної роси пригнулися трави, а до ранку стали сивими, ніби зістарілися.

З настанням світанку над темною річкою, у видолінах починають блукати тумани — сизі і мохнаті, заступаючи далину. Вони ширяться, докочуються своїми сувовами аж до узлісся. Промінь сонця, пробившись крізь його сувої, пофарбував теплыми тонами густо потемніле листя. Прокинулася птиця, але вони вже не співають.

Наступає лагідний серпневий день і його тишу іноді

порушує весела і дружня зграйка синичок, що мандрують по лісі. Вони перемовляються і відшукують комах під листочками та корою дерев.

На луках йде друга косовиця трав. Коли повітря прогріється і сонце обсушить усе довкола, на лісовій галявині там, де цвіте пижмо, безсмертник, тисячолістник з'являються різноколірні метелики.

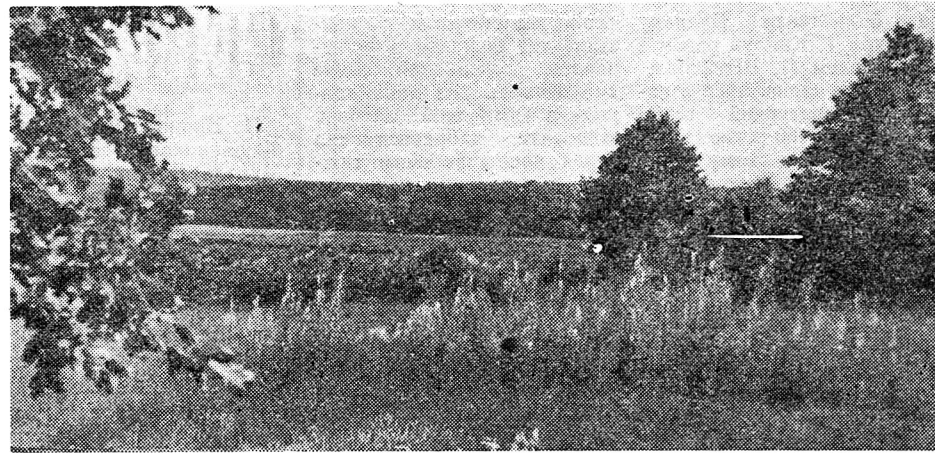
Під покровом притихлих дібров і на полянах, на зволожених місцях лежать жовто-фіолетові килими квітів. Над ними весь день чути монотонне гудіння джмелів, які літають неквапливо і діловито. Тільки вони можуть брати солодкий нектар в глибокому ложі квітки.

Непомітно підкралися дні бабиного літа. Над лісом, луками, під високим синім небом попливли срібні нитки — це летить павутиння і несе на собі малих пілотів — павучків, сміливих мандрівників.

В. СТЕРЛЮВ.
Фото автора.

Від серпневих ромашок аж світліше стало.

Рідні простори.

ЧЕМПІОН

Серед борців, членів УТОГ міста-героя Одеси, успішно виступає робітник-ливарник Олег Печерський. Цим видом спорту він почав захоплюватися ще тоді, коли вчився у другому класі Одеської школи-інтернату № 97. Ще тоді під керівництвом вчителя фізкультури Л. Л. Чепуренка Олег постійно поліпшував свій фізичний розвиток.

З 1975 року О. Печерський почав брати участь у всіх змаганнях, що проводилися, і показав себе вольовим, наполегливим і здібним спортсменом.

Першим серйозним випробуванням був виступ в місті Донецьку на першості Центральної ради ДСТ «Колос», на якій Олег випередив 20 учасників і став вперше чемпіоном.

З цього часу він впевнено лідирує в усіх наступних змаганнях, займає тільки призові місця. Так, у 1977 році Олег виконав норматив звання кандидата в майстри спорту СРСР з боротьби самбо.

Після вдалого виступу в рідному місті Одесі на першості УРСР у ваговій категорії 57 кг з цього виду боротьби, О. Печерський став майстром спорту і чемпіоном республіки.

У 1981 році він дебютував у вільній боротьбі на змаганнях в Запоріжжі і став найсильнішим у своїй вазі.

На запитання, які його найближчі плани, Олег відповів:

— Я працюю в ливарно-пресовому цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик». Моя мрія — оволодіти своєю професією так, як володіють нею мої старші товариші. А в спорті — стати чемпіоном Всесвітніх ігор нечуючих з вільної боротьби.

Ю. ГЕР.

ЗАВОЮВАЛИ КУБОК

У Івано-Франківську з квітня по червень проходила літня спартакіада міськради ДСТ «Спартак», присвячена 60-річчю утворення СРСР. У ній взяли участь 35 виробничих колективів міста.

Рада колективу фізкультури Івано-Франківського УВП серйозно поставилася до комплектування команди на ці змагання. Особливо багато завзяття проявив тут спортсмен і активіст, член ради колективу, слюсар по ремонту швейного обладнання Є. М. Маланюк. Він провів велику роботу, аби нечужі спортсмени взяли активну участь у всіх змаганнях. І як результат цієї роботи наші успішно виступили у всіх десяти видах спорту — у турнірах з шахів, шашок, волейболу і футболу зайняли перші місця, з легкої атлетики — друге, настільного тенісу — третє місце, завойовавши кубок спартакіади.

У нинішньому спортивному сезоні вдало виступила команда підприємства і в спартакіаді обкому профспілки місцевої промисловості, що проводилася в травні-червні з дванадцяти видів спорту. В ній взяли участь близько двадцяти виробничих колективів. Команда УВП зайняла друге місце, втративши всього два очки.

З. ПУТИНЦЕВА,
інструктор зі спорту
Івано-Франківського УВП.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я ХВОРОБА ПОЛУДНЯ ВІКУ

НЕРІДКО до лікаря звертаються з проханням змити кров'яний тиск, бо добре відомо, що підвищений тиск — це головна об'єктивна ознака початкової стадії гіпертонічної хвороби. Та й сама назва хвороби складається з двох грецьких слів: «гіпер» — понад або надмірний і «тонус» — напруження. Величина артеріального тиску безпосередньо залежить від роботи серця та тонусу стінок кровоносних судин. У людей середнього віку нормальний максимальний тиск коливається від 110 до 140, а мінімальний — від 79 до 80 міліметрів ртутного стовпчика. У літніх людей нормальний максимальний тиск становить 140—165, а мінімальний не повинен перевищувати 95 міліметрів ртутного стовпчика.

Зустрічається гіпертонічна хвороба у людей різного віку, але найчастіше вона розвивається після 45—50 років. Недарма гіпертонією називають «хворобою осені людського життя» або «діагностично-п'ятдесятилітні». Численні спостереження свідчать про те, що гіпертонічною хворобою страждають переважно люди розумової праці. Люди, які виконують фізичну працю, хворіють на гіпертонію дуже рідко.

Головною причиною гіпертонічної хвороби є тривале перенапруження центральної нервової системи, яке викликає дуже сильним або повторними негативними психотравмуючими емоціями, скрутною життєвою ситуацією, хронічним недосипанням тощо. Певне значення має також спад-

ковість, тип нервової системи. Людина, яка легко втрачає самовладання, перебільшує значення різних дрібниць, людина, у якій найменша прикрийість викликає різке збудження, почервоніння або збліднення шкіри, тремтіння рук, швидше може захворіти на гіпертонію, ніж поміркована людина, яка правильно оцінює події, не перебільшує їх значення.

Хвороба, як правило, розвивається поступово, часто непомітно і виявляється нерідко тільки при медичному

втримують підвищене навантаження, то людина може тривалий час переносити гіпертонічну хворобу, нілком зберігаючи працездатність.

Для лікування хвороби сучасна медицина має величезний арсенал ефективних медикаментів. Правильний вибір і раціональне поєднання різних протигіпертонічних препаратів дає змогу добитися позитивних наслідків навіть у хворих з пізньою стадією хвороби. Але лікування слід прово-

ду і з роботи пішки, якщо це не занадто далеко. Якщо відстань велика, то треба хоч частину її проходити пішки. Потрібно лише розрахувати час так, щоб не поспішати. Такі пішохідні прогулянки дещо компенсують брак фізичного навантаження у вік технічного прогресу, який різко скоротив фізичну працю і одночасно збільшив витрату нервової енергії. Подібно до того, як глибоководна риба в процесі багатовікового розвитку пристосувалася до

слід уникати конфліктних ситуацій. Дуже важливо шляхом постійного і наполегливого тренування навчитися правильно реагувати на дрібні образи чи непорозуміння. Реакція повинна бути пропорційною подразнику. Треба звикнути не татити образу в собі, але й не виявляти її бурхливо; слід правильно оцінити її, відкинути як негідну увагу і «переключитись» на інші думки.

Алкогольні напої, куріння погіршують перебіг гіпертонічної хвороби, а іноді сприяють різним ускладненням (грудна жаба, інфаркт, параліч). Пам'ятайте: треба раз і назавжди відмовитись від цих шкідливих звичок.

У боротьбі з гіпертонічною хворобою важливу роль відіграє раціональне харчування.

Велике значення для профілактики гіпертонії мають умови праці та побуту. Часто «рознос» на роботі, грубе адміністрування, хронічні сімейні чвари сприяють прогресуванню гіпертонії. Нервово-психічна, моральна травма шкодить здоров'ю не менше, ніж фізична травма. Образливим словом можна викликати психічну травму і поранити людину сильніше, ніж фізичною дією. Тому з гіпертонією треба боротися не тільки медикаментами, а й чутливим, гуманним ставленням до свого й чужого здоров'я, створенням відповідного позитивного емоційного мікроклімату вдома і на роботі.

М. БОРОДІЙ,
кандидат медичних наук.

огляді. Хворому дошкуляє шум і болі в голові, туман в очах, швидка втома і нерідко поганий тривожний сон. Залежно від висоти артеріального тиску, його стабільності та стійкості змін внутрішніх органів перебіг гіпертонічної хвороби умовно ділять на три стадії. Але не треба забувати, що підвищений артеріальний тиск буває не тільки при гіпертонічній хворобі, а й при багатьох інших хворобах. Деякі хворі звертають надмірну увагу на висоту артеріального тиску. Не варто надавати надмірної ваги цифровим показникам. Бо не вони визначають, наскільки тяжка недуга. Перебіг хвороби залежить від стану серцево-судинної системи, нирок, судин головного мозку тощо. Якщо ці органи

дити комплексно, систематично, пунктуально і тривалий час певними курсами під постійним наглядом лікаря.

Однак успіх у лікуванні, тривале збереження працездатності залежить не тільки від медикаментів. Величезне значення має правильний режим праці і відпочинку, раціональне харчування, відмова від шкідливих звичок, особиста дисципліна. При вираженій формі гіпертонічної хвороби слід уникати роботи в нічні години та посад з ненормованим робочим днем. Кожний хворий мусить пам'ятати, що регулярний восьмигодинний нічний сон — це суворе заборонений час, який не можна зменшувати або компенсувати в інші дні.

Корисно ходити на робо-

копосального тиску води, так і людський організм з його серцево-судинною системою протягом тисячоліть пристосувалася до постійного фізичного навантаження, до щоденної фізичної праці. Якщо дещо перебільшити, то можна сказати, що різке обмеження мускульної активності сучасної людини є таким же незвичайним станом, як і стан невагомості в космосі. Така «фізична невагомість» має певне значення в розвитку гіпертонічної та інших хвороб.

Людам розумової праці корисні фізичні вправи, прогулянки на свіжому повітрі, вихідний день, відпустку слід використовувати для справжнього відпочинку. Проводьте цей час за містом, у полі, в лісі, на річковій. По можливості